

Indtægt, naar det drejer sig om Bidrag til Ægtebørn, jfr. Lovens § 216, og til Børn af Enker og Enkemænd, jfr. §§ 220 og 224, dog saaledes at der i disse Tilfælde ved Beregningen af den bidragsberettigedes Indtægt fradrages et Beløb af 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket vedkommende har Forsørgelsespligt, paa nær eet.

I Medfør af Forsorgslovens § 333 forhøjes eller nedsættes de omhandlede Indtægtsbeløb med 3 pCt., hver Gang de af Det statistiske Departement for Januar og Juli Maaned offentliggjorte Pristal stiger eller falder 3 pCt. i Forhold til det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal; i Henhold til den af Socialministeriet i Henhold til nævnte Lovbestemmelse udstedte Bekendtgørelse af 5. Marts 1935 er Indtægtsgrænserne dog fra 1. April 1935 de samme som de i Lovens § 194, Stk. 1, nævnte.

Det er fra forskellig Side anført, at de saaledes fastsatte Indtægtsgrænser har virket trykkende med Hensyn til Adgangen til den forskudsvis Udbetaling af Bidrag; det er i saa Henseende gjort gældende, at ifølge den før Socialreformens Ikrafttræden udviklede Praksis var de Indtægtsgrænser, der i en Række Kommuner anvendtes ved forskudsvis Udbetaling, væsentlig højere, og at efter 1. Oktober 1933 saaledes et ikke ubetydeligt Antal Personer, der efter hidtidig Praksis vilde have været berettiget til forskudsvis Udbetaling, er afskaaret derfra.

Ud fra den Betragtning, at den forskudsvis Udbetaling af Bidrag ikke er offentlig Understøttelse i almindelig Forstand, har man ment, at Indtægtsgrænserne i og for sig burde lægges saaledes, at de almindeligt forekommende Bundlønninger ikke træder hindrende i Vejen for Udbetaling af Bidrag.

Idet Udvalget iøvrigt har haft for Øje, at der ved det til Lovens § 194, Stk. 3, stillede Ændringsforslag, hvorefter der søges aabnet Adgang til i Indtægten at fradrage dels Driftsudgifter, dels Beløb, der er anvendt til Forsikringer samt erlagte Skatter, i nogen Grad raades Bod paa de lave Trangsgrenser, har Udvalget foreslaaet, at Indtægtsgrænserne indenfor de 3 Kategorier af bidragsberettigede i samtlige Kommunegrupper forhøjes til de ovenfor anførte Beløb; Forslaget vil for den ugifte Moder i København betyde en Forhøjelse af Trangsgrensen fra 1 400 Kr. til 1 650 Kr. og for den gifte Moder en Forhøjelse fra 2 000 Kr. til 2 150 Kr.; for de øvrige Kommunegrupper Vedkommende er der foretaget en i Forhold til Prisniveauet omtrentlig svarende Forhøjelse af Beløbene.

Det bemærkes, at Udvalget har været betænkelig ved at begrænse Forhøjelsen til de nu foreslaaede Beløb. Under Hensyn til, at der ikke haves Oplysning om Antallet af de Personer, der eventuelt vilde blive berettiget til Bidrag, idet der ikke findes statistisk Materiale til Oplysning om Antallet af Indtægter paa dette lave Niveau, og man saaledes ikke kan bedømme Forslagets økonomiske Rækkevidde, har man dog ment ikke at burde stille Forslag om en yderligere Forhøjelse.

Et Mindretal (*Hans Thyge Jacobsen*) kan ikke tiltræde Flertallets Indstilling. For det første maa man mene, at Forslag, om hvis økonomiske Rækkevidde det erkendes, at man savner Mulighed for Bedømmelse, ikke bør stilles, saalænge man ikke har kunnet redegøre for Aarsagerne til, at de sociale Udgifter ved Socialreformens Ikrafttræden er blevet saa overmaade meget større end beregnet. For det andet kan Mindretallet ikke finde det rigtigt, at Indtægtsgrænserne for forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag forhøjes, medmindre der samtidig sker en væsentlig Skærpelse af Reglerne for Inddrivelse af Alimentsbidrag og tages strengere Forholdsregler imod forsømmelige Alimenter. Man gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at det offentlige Tab paa denne Konto (efter Statistisk Aarbog: 1935 S. 130) har været 4,017 Mill. Kr. i det første Halvaar under Socialreformen. Paa Finanslovforslaget for 1936—37 er budgetteret 6,8 Mill. Kr.